

عنوان مقاله:

جامعه شناسی در ادبیات غنایی

محل انتشار:

همایش ملی ادبیات غنایی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مهدی اویسی کهخا - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زابل، ایران

حبیب الله جدیدالاسلامی قلعه نو - دانشیار زبان و ادبیات فارسی، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زابل، ایران

زهرا رجایی مقدم - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه زابل، ایران

خلاصه مقاله:

ادب غنایی، یکی از مؤثرترین و پرمخاطب ترین انواع ادبی در زبان فارسی است. قدمت و گستردگی آن به گونه ای است که شاید نتوان هیچمتن ادبی را یافت که به نوعی با ادبیات غنایی آمیخته نباشد. پژوهش حاضر، بر آن است به این پرسش پاسخ بدهد که آیا ادب غنایی ریشه در ادبیات جامعه شناسی دارد؟ و اگر چنین است، میزان و نوع بهره گیری متون غنایی از ادبیات جامعه شناسی چگونه و به چه میزان بوده است؟ برآیدست یابی به پاسخ علمی، نخست تاریخچه ی تلفیق شعر و موسیقی و پیشینه ترانه سرایی در ایران باستان، از رهگذار کاوش در سانت شفاهیا ادبیات یعنی خسروانیات، فهلویات و موضوعات مطرح شده در این نوع از شعر؛ بررسی و سپس با تأمل در دو منظومه و یس و رامین فخرالدیناسعدگرگانی و خسرو و شیرین نظامی گنجوی، میزان تأثیر ادبیات جامعه شناسی، در روند تکامل تدریجی ادبیات غنایی فارسی، نشان داده می شود.

کلمات کلیدی:

ادبیات غنایی، فهلویات، خسروانیات، جامعه شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520935>

